

Ramazan-ı şerifin orucu, doğrudan doğruya nefsin mevhum rububiyetini kırmak ve aczini göstermekle ubudiyetini bildirmek cihetindeki

Dokuzuncu Nükte

Ramazan-ı şerifin orucu, doğrudan doğruya nefsin mevhum rububiyetini kırmak ve aczini göstermekle ubudiyetini bildirmek cihetindeki hikmetlerinden bir hikmeti şudur ki:

Nefis; Rabb'isini tanımak istemiyor, firavunane kendi rububiyet istiyor. Ne kadar azaplar çektirilse o damar onda kalır. Fakat açlıkla o damarı kırılır. İşte ramazan-ı şerifteki oruç, doğrudan doğruya nefsin firavunluk cephesine darbe vurur, kırar. Aczini, zaafını, fakrını gösterir. Abd olduğunu bildirir.

Hadîsin rivayetlerinde vardır ki:

Cenab-ı Hak nefse demiş ki: “Ben neyim, sen nesin?”

Nefis demiş: “Ben benim, sen sensin!” Azap vermiş, cehenneme atmış, yine sormuş.

Yine demiş: “Ene ene, ente ente.” Hangi nevi azabı vermiş, enaniyetten vazgeçmemiş. Sonra açlık ile azap vermiş, yani aç bırakmış.

Yine sormuş: “Men ene vema ente?”

Nefis demiş: أَنْتَ رَبِّي الرَّحِيمُ § وَأَنَا عَبْدُكَ الْعَاجِزُ Yani “Sen benim Rabb-i Rahîm’imsin, ben senin âciz bir abdinim.”

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَكُونُ لَكَ رِضَاءً وَ لِحَقِّهِ آدَاءً
بَعْدَ ثَوَابِ قِرَاءَةِ حُرُوفِ الْقُرْآنِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ
سَلِّمْ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ آمِينَ